

Saguntaa Escena
festival d'estiu

juliolagostsetembre '05

entindràs prou entres mesos?

Al Andalus, [19juliol-4agost]

Maracaibo

K@osmos, [19juliol]

Puja!

Cyrano, [20juliol]

Columna Rota

Teatres de la Generalitat Valenciana presenta:

En amores inflamada, [21juliol]

o la Pasión Española del Medioevo al Renacimiento

La verbena de la paloma, [22.23.24juliol]

Versió escènica de Comediants

Producció del Festival Internacional de Música i Dansa de Granada 2004

Shakespeare y sus máscaras o Romeo y Julieta, [29.30.31juliol]

Ballet Nacional de Cuba

Coproducció del Ballet Nacional de Cuba amb la Fundació de les Arts Escèniques de la Generalitat Valenciana

Teatres de la Generalitat Valenciana presenta:

Memorias de Adriano, [4.5.6agost]

Producció de Teatres de la Generalitat Valenciana amb la col·laboració de Focus.

Jeunesses Musicales World Orchestra, [10agost]

Orquestra Mundial de Joventuts Musicals "UNESCO-Artista per a la pau"

Don Quijote, [12.13.14agost]

Ballet Nacional de Cuba

Tirant i Carmesina, [14agost]

Visitants

De Tapas, [15agost]

De Lunares

A Electra le sienta bien el luto, [17.18agost]

Direcció: Mario Gas

RIII, [20agost]

Arden Produccions

100 x 100 Serrat, [24agost]

L'ham de foc + Ross Daly, [26agost]

Iván Ferreiro [27agost]

Teatres de la Generalitat Valenciana presenta:

Ubú, [9al18setembre]

sobre un projecte de Bambalina-Estudi Paco Bascuñán-Jácara Teatro

Al Andalus

[PORT CARRER] [SAGUNT CIUTAT]

SaE '05
festival d'estiu

19 juliol i 4 agost

Maracaibo

Textos: Cristina Maciá

Direcció: Cristina Maciá i Juan Carlos García

És un espectacle d'animació teatral de gran format, especialment dissenyat per representar en grans espais i esdeveniments a l'aire lliure: places, desfilades, cercaviles, "boatos", presentacions, festivals o qualsevol altra manifestació festiva o teatral.

Mitjançant el teatre i la dansa, el muntatge ofereix un llenguatge poètic i festiu farcit de suggeridores imatges, en les quals els actors realitzen diferents accions i coreografies amb elements com cintes, estructures escenogràfiques, escultures mòbils, música i efectes visuals pirotècnics.

L'espectacle recrea dos imaginaris seguits del Sol i de Lluna, amb estètica àrab de fantasia. Un homenatge a Al-Andalus, unes terres, unes gents i una filosofia que cristal·litzà en una alegria de viure, en una exaltació de la sensualitat i els plaers terrenys com a vehicle cap a les forces del sagrat i l'harmonia del cosmos; creant un període de simbiosi cultural on la fusió i el mestissatge van donar origen a un dels moments més creatius de la nostra història.

Puja!

Direcció General: Luciano Trevignani

Direcció Artística i Capacitació Física: Martín Herrero, Cristián Weidmann

Puja! és un grup nomàdic que intervé en els espais urbans de manera totalitzadora. Les seues actuacions aèries generen esdeveniments estètics de masiva convocatòria.

En el muntatge s'integren artistes espanyols i argentins amb les seues maquinàries d'efectes expressius: música original en viu, grua, tècniques d'escalada i dispositius mecànics per a efectes d'altura.

El sentit és captar i visualitzar les energies del lloc i les seues significacions, mitjançant la fusió en cadena de distintes poètiques, desitjos i habilitats.

Cyrano

[GERENCIA]

SaE '05
festival d'estiu

20 juliol

Columna Rota

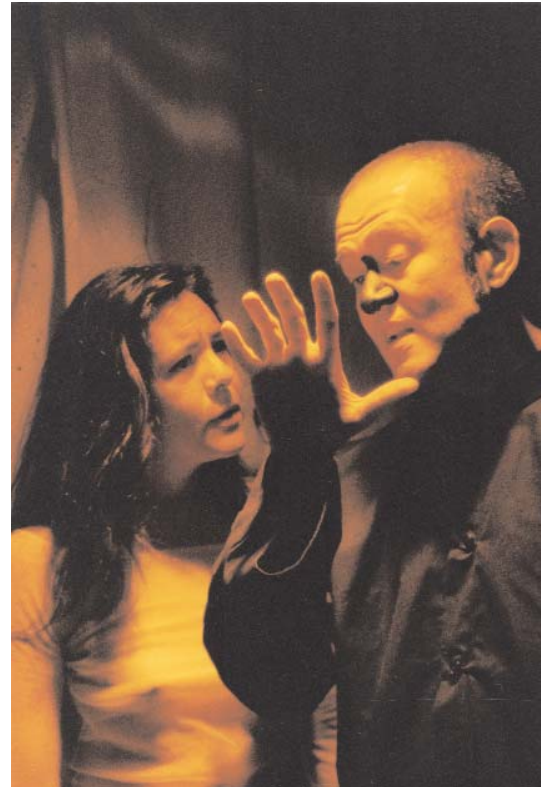
Text: Edmond Rostand

Adaptació: M. Carmen Carrera, segons la traducció de
Xavier Bru de Sala

Direcció: M. Carmen Carrera

Adaptació de Cyrano de Bergerac
d'Edmond Rostand

Estimat Cyrano:

Superar el teu nas et porta per sendes penoses. Només és un nas i tanmateix, domina el teu ésser. Hi ha una part intel·ligent, honesta i bella en tu però m'enlluerna la teua violència i el teu engany.

Com es pot véncer un monstre a si mateix?

La violència és tan fàcil, la raó requereix tant d'esforç...

La pau comença en tu mateix.

Teatres de la Generalitat Valenciana presenta:

En amores inflamada,

o la Pasión Española del Medioevo al Renacimiento

[GERENCIA]

Dramatúrgia i direcció d'Antoni Tordera

Una producció de Teatres de la Generalitat Valenciana amb l'Institut Municipal de Cultura i el Festival Medieval d'Elx.

La poesia no són belles paraules encadenades per la mètrica i sotmeses a la rima. Sent com són necessaris la mesura i el so, la poesia és alguna cosa més.

Sent, de la mateixa manera, important en el poema la recreació de metàfores i altres figures literàries, la poesia és sempre alguna cosa més:

Per al poeta és una experiència,
per a l'actor, ha de ser una acció,
i per a l'espectador pot ser un plaer.

Així plantejat, a nosaltres els de l'escenari ens correspon el deure i la responsabilitat d'oferir als espectadors la poesia com a acció.

Això explica que este recital s'ha construït com un espectacle.

La verbena de la paloma

[LA NAU]

Sarsuela en un acte i tres quadres
Música de Tomás Bretón (1850-1923)

Versió escènica de Comediants

Joan Font, direcció d'escena

Álvaro Albiach, direcció musical

Cor de la Generalitat Valenciana, director: Francesc Perales

Producció del Festival Internacional de Música i Dansa de Granada 2004

Després dels nostres viatges al món fascinant de l'òpera ens arribà des del Festival Internacional de Música i Dansa de Granada una proposta per viatjar al món de la sarsuela. Muntar La verbena de la paloma ens semblà una aventura singular i una oportunitat per desenrotllar una mirada nova i una interpretació personal sobre eixe gènere tan poc conegut, valorat i representat als nostres escenaris teatrals i musicals actuals.

La verbena és una peça curta i que transcorre durant una festa, un dels móns imaginaris i d'inspiració de propostes escèniques de la companyia Comediants. La verbena, la festa, és l'autèntica protagonista del sainet i és ací on volem insistir, en este espai-temps gens normal ni quotidià, on tot té un ritme i una atmosfera particular i les pulsacions i sensacions van a mil per hora, en este parèntesi de vida, tot és cridòria, anar i tornar, carreres, esbrincades, cants i balls, en fi: la vida, i és en este micro món quan surten els drames personals: l'amor desenfrenat, l'amor com a última esperança, la joventut enfront de la vellesa, la gelosia, la desesperació, els diners que tot ho poden comprar, la provocació per amor...

Shakespeare y sus máscaras o Romeo y Julieta

[LA NAU]

Ballet Nacional de Cuba
Coreografia: Alicia Alonso
Música: Charles Gounod

Coproducció del Ballet Nacional de Cuba amb la Fundació de les Arts Escèniques de la Generalitat Valenciana

Per Irene Papas

El rostre com a laberint existencial, o la transfiguració de l'ésser en màscara, ha constituït des de sempre un dels diàlegs més apassionants que es troba en els orígens del teatre. Shakespeare autor va estar compromés amb l'expressió derivada del text escrit en la seua dimensió inefable i secreta; la seua genialitat extreia la força escènica de la paraula per transmetre'ns la infinitud de la imatge com a aclariment i reflex de la vida. En este punt es troba el seu valor transcendent que el converteix en un creador extemporani, irrepetible. La coreografia "Shakespeare y sus máscaras" d'Alicia Alonso ens remet a eixa fascinació vital continguda en el drama shakespearia, on tot gravita cap a la metàfora des d'un sentit líric que ens ensenya l'alteritat de la natura de les coses amb un humanisme carregat d'èpica. L'èpica de Shakespeare va ser la seua pròpia història, assumida amb la grandesa i lucidesa de qui es reconeix dins d'un destí íntim, intransferible, però afinat en una consciència universal que li feia sentir la seua existència com un acte d'imaginació compartida en el món, on cada biografia podia ser també un personatge. Eixa és justament l'atmosfera que es vessa en este ballet inspirat en Romeo i Julieta, a fi de mostrar-nos amb la innocència de l'amor, la transparència de la sensibilitat quan l'aparença ja no és ficció, sinó raó d'un nou atzar que integra l'espectador amb el que es representa.

Teatres de la Generalitat Valenciana presenta:

Memorias de Adriano

[TEATRE ROMÀ]

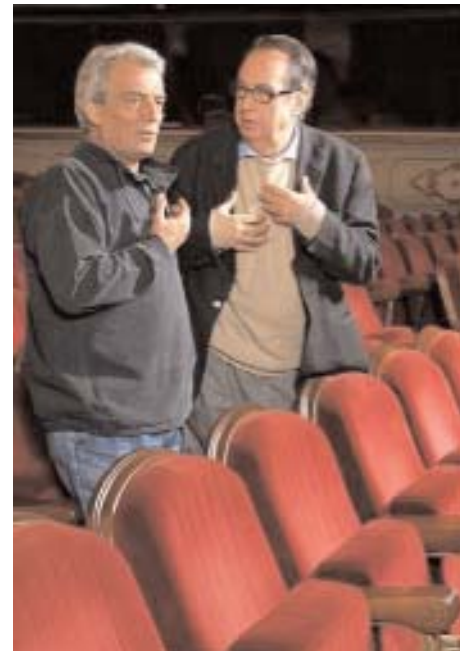
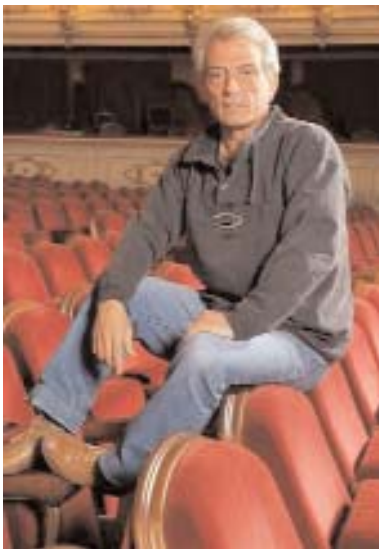
Text de Marguerite Yourcenar

Adaptació teatral de Jean Launay

Direcció escènica de Maurizio Scaparro

Producció de Teatres de la Generalitat Valenciana amb la col·laboració de Focus.

L'espectacle i el text, tal com l'havíem concebut amb Jean Launay, era i és una metàfora teatral. Adrià, vist com a un home que en el seu itinerari mediterrani descobreix la necessitat i fascinació de construir-se un doble, una màscara, des de les primeres classes d'interpretació a Roma.

Jeunesses Musicales World Orchestra

Orquestra Mundial de Joventuts Musicals "UNESCO-Artista per a la pau"

Direcció: Josep Vicent

En el passat, l'Orquestra Mundial del Jeunesses Musicales ha tingut la seua seu a Scheveningen, la ciutat holandesa que la va veure nàixer, a Mount Orford (Canadà) i a Berlín (Alemanya). Des de l'any 2005 la seu de l'Orquestra Mundial de Jeunesses Musicales es troba en la Fundació Palau de les Arts de la Comunitat Valenciana, dins del recinte de la Ciutat de les Arts i de les Ciències, dissenyat pel mundialment famós arquitecte valencià Santiago Calatrava. Temporalment, fins a la seua ubicació definitiva en l'edifici del Palau de les Arts, la JMWO té les seues oficines en l'Institut Valencià de la Música. És un honor que un projecte veterà i alhora renovador, com és la JMWO, compromés amb el desenrotllament de la pedagogia musical, la solidaritat mundial i la joventut, pugui contribuir a la imatge internacional d'este formidable projecte científic i cultural de la Comunitat Valenciana. A València tenen lloc les dos trobades anuals de l'orquestra a més dels períodes d'assaig i una sèrie de concerts simfònics que s'ofereixen als distints auditoris de la Comunitat abans d'encetar les gires mundials.

Don Quijote

[TEATRE ROMÀ]

SaE '05
festival d'estiu

11, 12, 13 agost

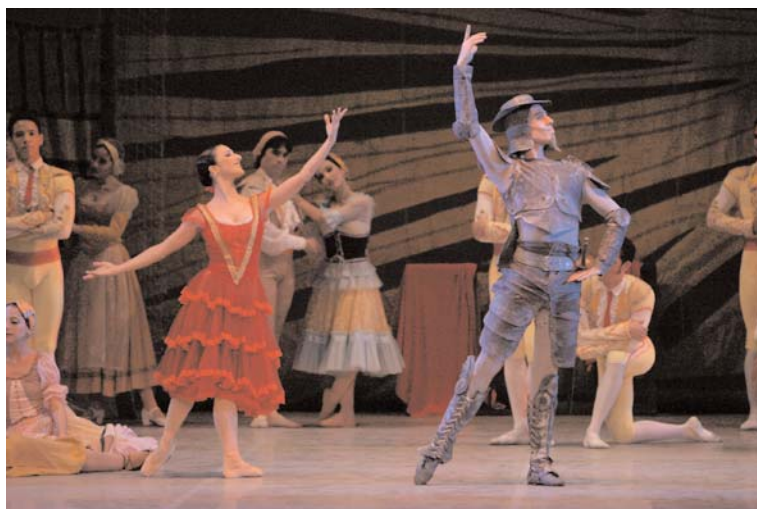
Ballet Nacional de Cuba

Coreografia: Alicia Alonso (direcció artísticocoreogràfica)

Marta García i María Elena Llorente

Sobre l'original de Marius Petipa i la versió d'Alexander Gorski

A l'igual que en altres obres del gran repertori tradicional, amb la seua posada escènica de Don Quijote, el Ballet Nacional de Cuba ha legat al món una versió coreogràfica eficaç, amb un espectacular sentit de

l'equilibri, que té entre els seus majors mèrits haver aconseguit fer d'un títol tradicionalment reservat per ostentacions virtuoses, una obra fidel a l'esperit cervantí, però sobretot autènticament espanyola.

Tirant i Carmesina

[PÇA CONCORDIA.PASSEIG MARITIM]

Companyia Visitants

Adaptació: Maite Gil

Direcció: Sonia Alejo

Tirant i Carmesina camina de puntetes per l'extensa obra de Joanot Martorell aturant-se en els episodis que narren les aventures del valerós cavaller des de la seua arribada a Constantinoble. Fent una arduosa i a voltes difícil feina de condensació, hem destacat la història d'amor amb el seu erotisme bategant i les aventures per la Mediterrània, accentuant l'humor constant en tota la novel·la. Tot açò reduint el text a la mínima expressió, recolzant-nos en l'acció i afegint alguna pinzellada d'imaginació.

Volem fer arribar als més joves la intensitat i atractiu d'aquesta obra i recordar al públic en general la seua grandiositat literària.

En una època marcada per les guerres i l'odi entre religions, rescatem les aventures d'herois de carn i ossos, les lluites, els viatges, els monstres marins i per damunt de tot la història d'amor.

De Tapas

[TEATRE ROMÀ]

SaE '05
festival d'estiu

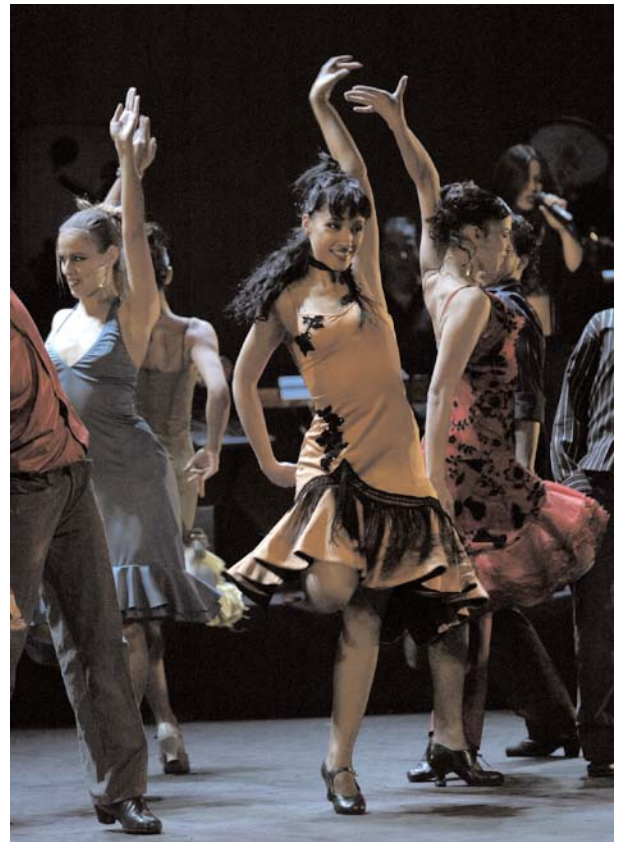
15 agost

Companyia De Lunares

Direcció artística i coreografia: Paloma Gómez, José Fernández
Composició i direcció musical: Eva Kirschner, Manel D'Avrillon

Paco acudeix com de costum al local en el qual, juntament amb els seus amics, gaudeix de la nit, les copes i el ball. Hui, entre la gent, es troba Lucía. L'atracció surt a primera vista, i amb ella la passió: rialles i emocions, però també gelosia i malentesos. La nit transcorre a ritme de rock i flamenc, de palmes i ball, de rondes de tapes i xarrades d'amics.

L'argument de De Tapas ens introdueix en un escenari diferent, on és possible gaudir d'un ambient actual amb el més pur sabor local -representat per les tapes i una copa de vi espanyol- i escoltar bona música; un lloc on la guitarra flamenca conviu amb el pop i el "zapateado" amb el funky. Fusió musical i coreogràfica envolten esta història d'amor i amistat.

A Electra le sienta bien el luto

[TEATRE ROMÀ]

SaE '05
festival d'estiu

17 i 18 agost

Autor: Eugene O'Neill

Versió castellana: Mario Gas/Roger Peña

Direcció: Mario Gas

Mario Gas, un prestigiós director expert en el teatre d'actor i paraula, torna al Festival després de l'èxit obtingut l'any passat amb 'Orestíada'. Esta obra d'Eugene O'Neill, que es representa per primera vegada a Mèrida, és un intent de recrear la força i la profunditat de les antigues tragèdies gregues i això es percep en la seua semblança coral, el seu ajustament, estructura i argument. Si bé l'autor ambienta la trama en la Nova Anglaterra del segle XIX, Mario Gas, en la seua proposta escènica, la trasllada a finals de la I Guerra Mundial.

Arden Produccions

Adaptació de Ricard III de William Shakespeare
Dramatúrgia i Direcció: Chema Cardeña

Un escenari buit que a poc a poc ocuparan nou personatges per contar una història mil vegades contada. Una història que ells mateixos llegeixen i construeixen. Unes peces d'escacs sobre un tauler imaginari que aniran ocupant el seu lloc. Una història crua i real, contada per uns actors valents, honestos i plens d'energia, cap als quals no tinc paraules per agrair el seu compromís i el seu entusiasme.

100 x 100 Serrat [TEATRE ROMÀ]

SaE '05
festival d'estiu

24 agost

Després de l'inoblidable experiència amb grans orquestres simfòniques, ara Serrat ens sorprén amb una atractiva cabriola. Esta vegada, ens regala una visió íntima i essencial de les seues cançons que ens permet gaudir del nucli, l'ànima de l'artista, acompanyat només per la seua guitarra i el piano de Ricard Miralles.

Una oportunitat única per arribar fins a la medul·la del nostre poeta, músic i intèrpret més entranyable.

L'ham de foc + Ross Daly

[TEATRE ROMÀ]

Música folk mediterrània

Director musical: Efrén López

Ross Daly: Lira

L'Ham de foc comença l'any 1998 a donar els primers passos sorprenent crítics i públic per la seua forta personalitat. Des d'aleshores han gravat tres discos de música preciosista basada en la seua pròpia tradició i oberta a la resta del món modal, des de la música medieval occidental a la del Pròxim Orient o la del Mediterrani Oriental, amb els instruments originals de cadascuna d'estes cultures i un so íntegrament acústic encara que no exempt de contundència.

Així, els omnipresents bordons (viola de roda, cornamuses, tanpura, didgeridoo, trompa marina...) i les percussions (des de les més elementals panderetes o culleres als sofisticats tombak o taula) són la base per als textos i les melodies cruament modals teixits per la veu de Mara Aranda a la qual acompanyen tot un ventall d'instruments de corda (ud, diferents tipus de llaüt, lires, saz, arpes,...) i vent, (des del subtil ney o les flautes de canya, fins a les enèrgiques dolçaines, sacs de gemecs o xirimies.

Iván Ferreiro

[TEATRE ROMÀ]

SaE '05
festival d'estiu

27 agost

“El temps és una cosa implícita en la cançó, hi ha una distància que es recorre des que naix fins que l'escolta el públic. I si bé els quadres són obres en l'espai, les cançons són obres en el temps. Un tema que dure uns minuts pot parlar d'un instant fugaç. Pot semblar una obvietat però el temps i l'espai són les mesures bàsiques d'una cançó”.

«Canciones para el tiempo y la distancia»

“Va ser l'última que vam fer i, no obstant, és la que obri el disc. Decidim que calia gravar-la tocant ahora, Amaro, Suso i jo. És una metacançó, una cançó dins d'una cançó. La gent no se'n recorda que de vegades les cançons són cançons d'amor a altres cançons. Tots els músics ho fan. I nosaltres tocàvem cada dimecres composicions d'altres: Bee Gees, La Frontera, Portishead, Alaska y Dinarama... Les que ens agraden

solen ser molt normals però ahora tenen alguna cosa especial. Suso diu que les nostres cançons tenen trampa. Arribàrem a la conclusió que és així perquè les que ens agraden a nosaltres també la tenen”.

Teatres de la Generalitat Valenciana presenta:

Ubú [LA NAU]

sobre un projecte de Bambalina-Estudi Paco Bascuñán-Jácara Teatro

Versió: Juan Luis Mira

Composició musical: Jesús Salvador "Chapi"

Direcció artística: Paco Bascuñán

Director: Jaume Policarpo

Músics: Grup de Percussió Amores

Disseny d'il·luminació: Juanjo Llorens

Espai escènic: Jaume Policarpo, Paco Bascuñán

El misteri en esta ocasió s'anomena Ubú. Hi ha qui ho considera un personatge, però no ho és. Si ho fóra, li encaixaria un rostre, i no és així, no té cara. Ubú transcendeix els aspectes carnals de la representació. Per això, en parlar d'ell sempre surt el titella i la màscara. Ubú és fruit de la intel·ligència pura, de la intel·ligència poètica, de la qual pareix idees-monstre amb la capacitat d'adquirir vida i autonomia. L'essència d'Ubú és immaterial, per això quan se'l pot vore i escoltar és una *merdra*. Ubú materialitzat és un simple facinerós. Ubú encarnat és un monstre romo d'ànima irritantment pura. Per tot això, el nostre espectacle només pot ser una *merdra*. Però el pitjor no és això, el més desconcertant és que si això no és així, l'haurem *cagrat*.

